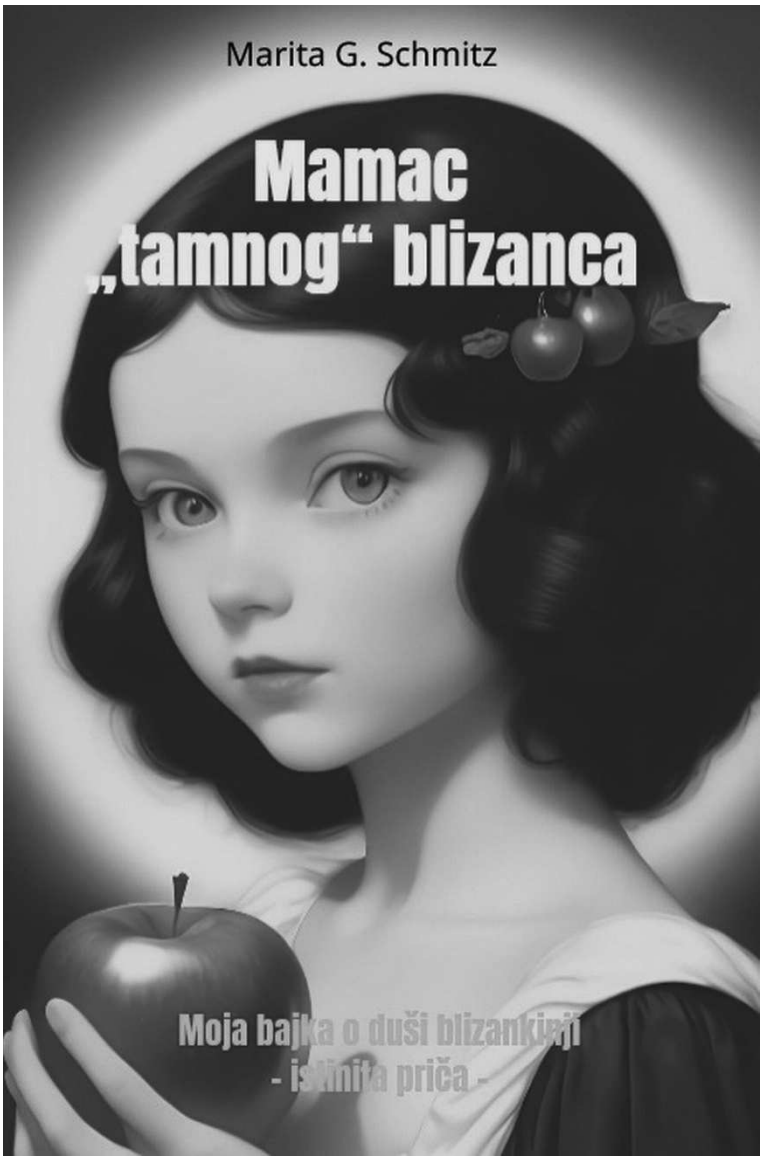

Marita G. Schmitz
Mamac „tamnog“ blizanca
Moja bajka o duši blizankinji
- istinita priča -

Mamac „tamnog“ blizanca

Bilo je to... nedugo nakon mog 19. rođendana - nakon prekida s prvim dečkom - veza je trajala oko 2 godine - s kojim sam se zapravo željela useliti - iselila sam se iz roditeljske kuće u svoj prvi stan . Željela sam biti neovisna i živjeti blizu svog posla. Prije svega, nisam vidio potrebu roditeljima davati novac za smještaj i hranu. Jer to je ono što bih od sada trebao činiti.

Nekoliko tjedana prije nego što sam se iselio, saznao sam od prijatelja da će se u našem gradu održati takozvani telefonski sastanak s nekom vrstom konferencijske veze - gdje će više ljudi moći međusobno razgovarati u isto vrijeme. Morao sam ovo probati.

Bilo je smiješno - svi su govorili odjednom. Tada sam morao smisliti nadimak/nadimak jer mi nitko nije htio dati pravo ime. Većina je imala imena životinja ili imena filmskih likova.

Bilo je jako smiješno i razgovarali smo o želji da se jednom nađemo kao grupa.

Bilo je nekoliko telefonskih brojeva koje ste mogli birati - i iz njih su se pojavile prave

klike i počele se sastajati. Dogovorili smo mjesto sastanka s kojim se većina ljudi složila i onda smo se upoznali. Na prvom susretu bilo je svega nekoliko - možda 10-15 ljudi mješovitih godina.

Prije nego što sam otišao na prvi sastanak primijetio sam vrlo ugodan glas kako me zove. Bilo je mnogo simpatija kad smo se upoznali – svi smo se zapravo dobro slagali. Bio je to zabavan sastanak. Sada, uz imena i mnoge glasove, mogli ste vidjeti i ljude. Naravno, neki ljudi su zamislili da je potpuno drugačije. Bilo je jako smiješno i svi smo uživali.

Zatim smo se sve više sretali; ponekad na klizanje, ponekad samo na piće i razgovor - obično na određenom mjestu okupljanja (bistro/kafić).

Bio je to - opet i opet - taj jedan glas koji je stalno dozivao moje ime - samo što sam sada znala kome pripada. I ja sam se pridružio i prozvao i njegovo ime.

Bili smo jako dragi jedno drugom. Kao što sam rekao, ja sam imao samo 19 godina, a on je već imao 25 godina. Nisam baš znao kako bih ga procijenio. Bili smo poput prijatelja; i upravo sam prekinula sa svojim prvim dečkom, s kojim sam bila skoro 2

godine. Kao što je gore opisano, upravo sam se iselio i želio sam uživati u životu - ići plesati i upoznavati ljude. Nisam razmišljao ni o čemu osim da ponovno počnem nešto čvrsto. Bili smo jako pažljivi jedni prema drugima.

Međutim, primijetio sam da je bio jako impresioniran mojim temperamentom i mojom voljom za životom. A avantura mi se svidjela.

Pa, tu i tamo smo se pokupili doma da zajedno odemo na mjesto okupljanja ili čak dovezli jedan drugog kući.

Iz bilo kojeg razloga, nikada nije bilo nikakvog pristupa s njegove strane.

Bilo je nekako čudno s njim. Jednom sam mu na sastanku stavila ruku na rame... Ali ništa se nije vratilo.
Pa, rekao sam sebi: "Da, mi smo samo prijatelji i sve je u redu."

Ali poslije su se u meni pojavili osjećaji - kao - možda nisam bio dovoljno dobar, nisam imao tako dobar posao kao on. Smatrao sam se vrlo dječačkim i prijateljskim. Možda nije njegov tip žene - ili nije dovoljno damska.

U to vrijeme nisam baš razmišljao o tome zašto smo toliko bliski jedno drugom. Ali čuti njegov glas na telefonu uvijek je bilo vrlo čarobno - čak i privlačno.

Išao sam tu i tamo na sastajalište, gdje god sam se zatekao ili na aktivnosti u kojima sam uživao.
U međuvremenu sam tamo našao i prijatelja. Često sam išao plesati s njom vikendom - ponekad u plesnu dvoranu ili u disko. Naišao je i tamo.
Sastanci su postajali sve rjeđi i više sam vremena provodio sa svojom djevojkom - ponekad smo se vikendom vozili do nje ili kod mojih roditelja i išli u lokalnu diskoteku.

Sastanci su se nastavili neko vrijeme i stalno smo se tu i tamo sretali.
Netko mu je rekao da imam novog dečka - i od tada smo se viđali samo slučajno. Nikada nije bilo prilike za osobni/privatni razgovor s njim - uvijek su tu bili drugi.

Zatim sam otišao na drugo mjesto sastanka s drugim telefonskim brojem, zapravo, tamo sam sreo NJEGA. Kad sam ga vidjela, sve što sam mogla smisliti bile su riječi: "Oh, opet!" Da, zapravo sam se malo uvrijedila jer nisam znala da je on mislio da imam novog dečka samo duboko u vrlo iskrenom razgovoru s drugom mladom damom.

Pa, valjda sam bio malo ljubomoran.
No, znala sam samo da je to kratko primijetio - od našeg zadnjeg kontakta.

On i ja - rijetko smo se više sretali; Prošlo je dosta vremena - barem 2-3 godine - kad smo se slučajno sreli u kupovini za vrijeme pauze za ručak.

Bilo je čudno - zapravo smo samo malo razgovarali o tome gdje tko sada radi i živi.

Ali mislim da sam malo mucao. ne znam Bila sam nekako jako sretna što ga ponovno vidim. Kako smo imali samo kratku pauzu za ručak i oboje bili u kupovini, rastali smo se vrlo brzo - bez razmjene brojeva telefona. Sada je živio u drugom dijelu grada; a već sam se preselio na selo živjeti s novim prijateljem. I radio samo u gradu.

Nekako mi je taj susret ostavio nelagodu. Razmišljao sam o tome uvijek iznova. Stalno sam vidjela njegovo lice kako mi se smiješi. Nekako me nije puštalo – nekako magnetski. Što je to bilo?

Pretpostavljam da je to bilo oko godinu dana kasnije - mislila sam da bih ga htjela

ponovno vidjeti - iako sam još bila u toj jednoj vezi.

Ali nekako sam žudjela da ga opet vidim. Pogledaj ima li još. Bila sam znatiželjna i stalno sam viđala njegovo nasmijano lice ispred sebe. Kako je bio sretan što me ponovno vidi. Mmh, stvarno sam želio saznati postoji li nešto između nas - postoji li nešto više - osim prijateljstva.

Ali kako da to učinim? Teško mi je reći sadašnjem dečku: "Idem vidjeti starog prijatelja od prije..."

Ali ipak sam iskoristila priliku i odvezla se (45 minuta autom) da ga vidim za vikend - kada moj dečko nije bio kod kuće.

Ušao sam u njegov stan - pokazao mi je. Lijep stan, rekao sam. A onda – morao sam znati – kako će reagirati?

Utisnula sam mu poljubac u usta. Ali vidjela sam samo strah u njegovim očima. Pitao je ne želim li ostati, ali nisam mogla ništa učiniti sa strahom u njegovim očima, a ujedno sam se bojala da sam već bila izložena kod kuće, da mi već nedostaje i da Upao bih u nevolje da jesam, izdržao bih dulje. Opet sam imala taj osjećaj, pitajući se može li on biti iskren, jesam li dovoljno dobra za njega, dovoljno

ženstvena i dovoljno privlačna za njega. U meni se pojavio isti osjećaj kao i tada.

Brzo sam se pozdravio. Vratio sam se u auto i odvezao kući.
Rekao sam sebi: "Ne, onda vjerojatno nema više ništa i to je u redu."

Kasnije, nakon nekoliko dana ili tjedana - danas se ne mogu točno sjetiti - napisala sam mu još jedno pismo. Prvo sam na njemu napisao svog pošiljatelja - zatim ga ponovno prekrižio. Poslano. To je bilo to.

Otprilike 2 godine kasnije udala sam se za svog tadašnjeg dečka - ali ga nisam mogla izbaciti iz glave. Stalno sam razmišljao i sanjao – što bi bilo da sam ostao tamo? Pa – vjerojatno nikad neću saznati – pomislila sam.

Pa bila sam samo sa svojim dečkom u to vrijeme 7 godina (uključujući i vjenčanje). Onda je prevario. Iselio sam se. Razveli smo se.

Onda sam ga opet pokušao pronaći (moj lijepi telefonski glas). Ali nisam imala trenutni broj telefona - a on više nije ni živio tamo. Pa

- ali našao sam telefonski broj njegovih roditelja u telefonskom imeniku.

Razmislite o tome na trenutak - onda to učinite. Nazvala sam njegove roditelje kući.

Telefonu je došla njegova majka. Pitala sam za njega i može li mi dati njegov broj telefona. Ali rekla je: "Sada je s vrlo ljubomornom djevojkom i ne bih trebala tražiti kontakt s njim." Iz tog razloga također nisam dobio broj telefona.

Ne sjećam se točno danas, ali mislim da sam ostavio svoj broj telefona, m.d.B. prenesi mu to da može stupiti u kontakt sa mnom.

Pa šteta, volio bih s njim razgovarati o tom vremenu i kako sam stalno mislio na njega. Samo sam htjela znati kako se osjeća i osjeća li se isto što i ja.

Nažalost, moja potraga za njim bila je bezuspješna.

Internet!?! - Da, da je tako nešto postojalo tada, možda bih ga i pronašao.

Na žalost, nisam slučajno naletio na njega i nisam znao gdje sada radi, jer tvrtka u kojoj je tada radio više nije postojala.